

แนวคิดในการพัฒนามาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวตามบริบทของประเทศไทย
เพื่อเป็นแนวทางการจัดทำมาตรฐานที่พักประเภทโฮสเทล
The Conceptual Model for Accommodation Standards According to Thailand
Tourism Context Towards Preparation Guidelines
for Hostel Accommodation Standards

สุพิเชษฐ์ ตองอ่อน* และประสพชัย พสุนนท์

สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*

สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

114 สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110*

Supichet Tong-on* and Prasopchai Phasunon

Education and Psychological Test Bureau, Srinakharinwirot University.*

General Business Management Faculty of Management Science, Silpakorn University.

114 Sukhumvit 23, Vadhana District, Bangkok 10110

Email : supichett@hotmail.com*

บทคัดย่อ

ที่พักในประเทศไทยมีบทบาทในการรองรับการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จึงทำให้ธุรกิจที่พักมีการเติบโตอย่างรวดเร็วประกอบกับทางรัฐบาลมีการสนับสนุนการท่องเที่ยวทำให้ธุรกิจที่พักเกิดขึ้นอย่างมากมาย และที่พักที่เกิดขึ้นมาจะมีทั้งที่พักที่มีมาตรฐานและไม่มีมาตรฐาน ที่พักที่ยังไม่มีมาตรฐานและกำลังเข้ามามีบทบาทในการท่องเที่ยว คือ โฮสเทล(Hostel) บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับที่พักเพื่อการท่องเที่ยวในเรื่องของ สถานพักตากอากาศที่พักเพื่อการท่องเที่ยวแบบนำพักระยะยาว การแบ่งประเภทของที่พัก โฮสเทล ประเภทของโฮสเทล ตามมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวตามบริบทของประเทศไทย และเพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดทำมาตรฐานที่พักประเภทโฮสเทล เพื่อการยกระดับที่พักประเภทโฮสเทลให้เป็นสากล เป็นการรองรับการเปิดเสรีบริการเพื่อการท่องเที่ยวผลจากการศึกษาพบว่า มาตรฐานที่พักประเภทโฮสเทลจะเชื่อมโยงการเติบโตของอุตสาหกรรมโฮสเทลทั้งระบบ

คำสำคัญ : มาตรฐานที่พัก โฮสเทล ประเทศไทย

Abstract

Accommodation in Thailand has played a role in supporting the tourism of both Thai and foreign tourists. Accommodation business is therefore growing rapidly. In addition, the government has support. This causing is increasing number of tourists every year, so the accommodation business has occurred a lot and accommodations that come up will have both standard accommodations and non-standard accommodations. Accommodation in Thailand that has a standard is a hotel, resort, serviced apartments, guest houses, and Long-stay travel. As for accommodations that do not yet have standards and are currently playing a role in tourism is the hostel. The purpose of this academic article is to gather information about tourism accommodations in terms of vacation resorts, Accommodation for long-term tourism tours, The classification of hostel accommodation, the type of hostel according to the accommodation standards for tourism in the context of Thailand and to suggest guidelines for establishing hostel accommodation standards in order to raise the level of international hostel accommodation to be support liberalize service and including being a leader in Southeast Asia in the provision of tourism accommodation. The results of the study showed that Hostel accommodation standards will link the entire hostel industry growth.

Keywords : Accommodation Standard, Hostel, Thailand

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นแหล่งที่ทำรายได้เข้าสู่ประเทศในหลาย ๆ ประเทศ และหนึ่งในธุรกิจที่พักรวมที่กำลังได้รับความนิยมทั่วโลก คือ ธุรกิจโฮสเทล โดยธุรกิจที่พักรวมนี้มีมูลค่าถึงเกือบครึ่งหนึ่งของธุรกิจที่พักทั่วโลก และประเทศไทยได้ถูกจัดอันดับให้เป็น 1 ใน 10 ประเทศที่นักท่องเที่ยวคนเดียวไม่ควรพลาด (Dickens, 2017) ประเทศไทยเห็นความสำคัญในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และได้มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – 2564) ส่วนที่ 4 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ในด้านการพัฒนาภาคบริการและการท่องเที่ยว(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2559)กรมการท่องเที่ยวจึงมีการส่งเสริมเนื่องจากเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นรายได้ที่สำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย กรมการท่องเที่ยวจึงตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาที่พักเพื่อการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ ประกอบกับประเทศไทยมีผู้ประกอบการธุรกิจที่พักอยู่เป็นจำนวนมากประเภทที่พักมีหลากหลายประเภท แต่ที่พักรวมทุกประเภทต้องมีการขออนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมต่อเจ้าพนักงานที่ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 แต่ยังมีผู้ประกอบการที่พักไม่ขออนุญาตประกอบธุรกิจที่พักทำให้การเป็นมาตรฐานของที่พักไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันเป็นสาเหตุให้

มาตรฐานการประกอบกิจการที่พักในประเทศไทยเป็นไปอย่างไม่มีทิศทางที่ชัดเจน และมาตรฐานการประกอบกิจการโรงแรมแตกต่างกันออกไปตามความพึงพอใจของผู้ประกอบการ หากสภาพการณ์ดังกล่าวดำเนินต่อไป สิ่งที่เกิดขึ้นนี้อาจจะส่งผลต่อการพัฒนาและการเติบโตของอุตสาหกรรมโรงแรมทั้งระบบ

เพื่อให้เกิดการพัฒนาและการเติบโตของอุตสาหกรรมที่พักอย่างยั่งยืน จึงจำเป็นต้องมีระบบมาตรฐานอย่างชัดเจนและเชื่อถือได้สำหรับที่พักในประเทศไทยในการส่งมอบคุณค่า คุณภาพ และการบริการที่ดีให้แก่ลูกค้าอย่างเหมาะสม ให้เกิดระบบการคุ้มครองผู้บริโภคนำมาซึ่งสิ่งที่จำเป็นและเพียงพอสำหรับการบริหารที่พักในระดับมาตรฐานอย่างมีคุณภาพ เพื่อช่วยทำให้อุตสาหกรรมที่พักในประเทศไทยมีการเติบโตอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องมีการจัดทำมาตรฐานที่พักที่ยังไม่มีมาตรฐานนั้นคือ ที่พักประเภทโฮสเทล

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกล่าวถึงที่พักโฮสเทลและเพื่อสร้างมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวตามบริบทของประเทศไทย เสนอแนะแนวทางการจัดทำมาตรฐานที่พักประเภทโฮสเทล เพื่อการยกระดับที่พักประเภทโฮสเทลให้เป็นสากลเป็นการรองรับการเปิดเสรีบริการ และรวมถึงการเป็นผู้นำในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในด้านการบริการที่พักเพื่อการท่องเที่ยวอีกด้วย โดยมีรายละเอียดตามวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับที่พักเพื่อการท่องเที่ยว ในเรื่องของสถานพักตากอากาศ ที่พักเพื่อการท่องเที่ยวแบบนำพักระยะยาว การแบ่งประเภทของที่พัก โฮสเทล ประเภทของโฮสเทลตามมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวตามบริบทของประเทศไทยและ 2) เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดทำมาตรฐานที่พักประเภทโฮสเทล

ที่พักเพื่อการท่องเที่ยว

ที่พักเพื่อการท่องเที่ยว เป็นที่พักแรมสำหรับนักท่องเที่ยวในประเทศไทยที่มีค่าตอบแทนตามช่วงเวลาที่เขาพักมีอยู่หลายประเภท ซึ่งประเภทที่พักเพื่อการท่องเที่ยวในแต่ละประเภทอาจจะมีค่านิยมแตกต่างกันในบทความนี้จะกล่าวถึงมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวประเภทโรงแรม รีสอร์ท และที่พักระยะยาว โดยโรงแรมประเทศไทยติดอันดับที่ 4 ในเอเชียที่นักท่องเที่ยวต้องการเข้าพักมากที่สุด(ฐานเศรษฐกิจ, 2561) ซึ่งสามารถศึกษาได้จากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

1.1 โรงแรม

ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547ได้ให้มาตรฐานการท่องเที่ยวสำหรับที่พักที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม โดยครอบคลุมประเภทต่าง ๆ ทั้ง 4 ประเภท (กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2557)มาตรฐานการท่องเที่ยวไทยนี้ใช้สำหรับสถานที่พักที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมทั้ง 4 ประเภท ดังนี้

1. โรงแรมประเภท 1 หมายความว่า โรงแรมที่ให้บริการเฉพาะห้องพัก
2. โรงแรมประเภท 2 หมายความว่า โรงแรมที่ให้บริการห้องพัก และห้องอาหาร หรือสถานที่สำหรับบริการอาหาร หรือสถานที่สำหรับประกอบอาหาร

3. โรงแรมประเภท 3 หมายความว่าโรงแรมที่ให้บริการห้องพัก ห้องอาหารหรือสถานที่สำหรับบริการอาหารหรือสถานที่สำหรับประกอบอาหาร และสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการหรือห้องประชุมสัมมนา

4. โรงแรมประเภท 4 หมายความว่าโรงแรมที่ให้บริการห้องพัก ห้องอาหารหรือสถานที่สำหรับบริการอาหารหรือสถานที่สำหรับประกอบอาหาร สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ และห้องประชุมสัมมนา

ดังนั้น โรงแรม เป็นสถานที่ประกอบการเชิงการค้า ที่มีการก่อตั้งหรือก่อสร้างโดยนักธุรกิจเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ในด้านต่าง ๆ เช่น ที่พัก อาหาร สิ่งบริการต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อให้ความสะดวกสบายอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาเข้าพักหรือเข้ามาใช้บริการ

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547ได้ให้มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. โรงแรม (Hotel Standard) หมายถึงสถานที่พักจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจ เพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ไม่รวมถึง(กรมการท่องเที่ยวและกีฬา, 2557)

1.1 สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราว ซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเพื่อการกุศล หรือการศึกษา ทั้งนี้ โดยมีใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน

1.2 สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักโดยคิดค่าบริการเป็นรายเดือนขึ้นไป

1.3 สถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ปัจจัยในการพิจารณาตัดสินมาตรฐานโรงแรม (พิมพ์ลภัส ณ.วิชัย, 2559)

1. สภาพทางกายภาพ เช่น ที่ตั้ง สภาพแวดล้อม เป็นต้น

2. การก่อสร้าง เช่น โครงสร้างทางกายภาพของโรงแรม ระบบในโรงแรม การเลือกใช้วัสดุ ระบบความปลอดภัย

3. สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว

4. คุณภาพการบริการ และการรักษาคุณภาพ

5. การบำรุงรักษาโรงแรม สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น

มาตรฐานโรงแรมไทยมีตั้งแต่ระดับ 1-5 ดาว

มูลนิธิพัฒนามาตรฐานและบุคลากรในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว (Hotel Standard) จัดตั้งในปี พ.ศ. 2542 จุดประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อให้ระบบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงาน สมาคมโรงแรมไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อจัดทำมาตรฐานโรงแรมในประเทศไทยได้ชัดเจน ถูกต้อง และเป็นการยกระดับมาตรฐานด้านการบริการ (มาตรฐานโรงแรมไทย,2545 อ้างอิงจากพิมพ์ลภัส ณ.วิชัย, 2559)

1.2 สถานพักตากอากาศ

สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน (กรมการท่องเที่ยว กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา, 2557) โดยทำเลที่ตั้งจะอยู่บริเวณใกล้ชิตธรรมชาติ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้พักผ่อน และได้สัมผัสกับธรรมชาติ โดยสิ่งอำนวยความสะดวกจะเหมือนกับที่พักประเภทโรงแรม และที่พักชนิดนี้จะต้องจัดสร้างสระว่ายน้ำ หรือกิจกรรมให้ความบันเทิงอื่น ๆ เพิ่มเติมด้วย (Henkin, 1979)

1.3 ที่พักเพื่อการท่องเที่ยวแบบนำพักระยะยาว

หมายถึง สถานที่ประกอบการเชิงการค้าจัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับนักท่องเที่ยวแบบนำพักระยะยาว (คือ การท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวที่นำพักอยู่ในประเทศไทยเพื่อการพักผ่อน เป็นเวลา 30 วันขึ้นไป) ทั้งในเรื่อง สถานที่พัก อาหาร และบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกับการพักอาศัย และมีการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างที่พักหนึ่งไปยังอีกที่พักหนึ่ง(สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา, 2552) มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวแบบนำพักระยะยาว จะมีมาตรฐานตัวชี้วัดที่นำพักระยะยาวนอกเหนือจาก มาตรฐานที่พัก ประเภทโรงแรม สถานพักตากอากาศเซอร์วิสอพาร์ทเมนท์ และเกสต์เฮาส์ ซึ่งจะมีทั้งหมด 9 องค์ประกอบ (สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา, 2552)

การแบ่งประเภทของที่พัก

ธุรกิจที่พักแรมออกเป็น 12 ประเภทแบ่งดังนี้(Bhatia,1983)

1. โรงแรม เป็นธุรกิจที่พักแรมที่สร้างขึ้นเฉพาะ และแบ่งเป็นห้องพัก มีสิ่งอำนวยความสะดวกทุกอย่างพร้อมให้บริการแก่นักท่องเที่ยวโดยเก็บค่าเช่าเป็นรายห้อง
2. โมเต็ล เป็นธุรกิจที่พักแรมที่สร้างขึ้นเฉพาะ โดยเก็บค่าเช่า มีห้องพักซึ่งมีที่จอดรถเฉพาะห้องพักแต่ละห้อง และ/หรือมีห้องพักส่วนหนึ่งที่มีลักษณะและใช้สอยเช่นเดียวกับโรงแรม ปกติโมเต็ลมักตั้งอยู่ริมถนนตามชานเมืองเพื่อนักท่องเที่ยวขับรถไปเอง เข้าจอดถึงหน้าห้องหรือลานจอดรถรวม จึงจะมีบริการที่เกี่ยวข้องกับรถยนต์รวมอยู่ด้วย
3. เกสต์เฮาส์ เฟ้นซัน หรือ บอร์ดดิ้งเฮาส์ เป็นที่พักแรมตามบ้านที่ดัดแปลงหรือสร้างขึ้นเพื่อ แบ่งเป็นห้องให้นักท่องเที่ยวเข้าพักแรม โดยเก็บค่าเช่าตามปกติมักตั้งอยู่ในย่านชุมชนในเมืองใหญ่ ๆ ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว
4. บ้านพักในหมู่บ้าน หรือบ้านพักในฟาร์ม เป็นธุรกิจที่พักแรมที่เจ้าของบ้านหรือเจ้าของฟาร์มในหมู่บ้านจัดสร้างขึ้นหรือดัดแปลงบ้านตนเองเป็นห้องพักแรมโดยเก็บค่าเช่ามักจะให้บริการนักท่องเที่ยวที่ต้องการเรียนรู้วิถีชีวิต
5. บังกะโล หรือกระท่อม หรือเรือนทัศนาวจร เป็นธุรกิจที่พักแรมให้นักท่องเที่ยวเข้าบ้านเป็นหลัง ๆ ตามปกติมักตั้งอยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยว อาจมีหรือไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้

6. ห้องชุด หรืออพาร์ทเมนต์ เป็นธุรกิจที่พักแรมที่จัดให้มีห้องนอน และห้องครัวรวมอยู่ด้วยกันโดยเก็บค่าเช่า เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวแบบครอบครัวเพราะสามารถประกอบและรับประทานอาหารในที่พักได้ เป็นการประหยัดและเสียค่าใช้จ่ายในการเข้าพักในโรงแรมต่ำ ในส่วนอพาร์ทเมนต์จะให้เช่าเป็นสัปดาห์หรือรายเดือนมากกว่าเป็นรายวัน

7. หอพัก เป็นธุรกิจที่พักแรมที่กลุ่มบุคคลหรือสถาบันจัดให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเข้าพัก โดยเก็บค่าเช่าเป็นรายเดือนมากกว่ารายวัน

8. หมู่บ้านตากอากาศ เป็นที่พักแรมที่สร้างขึ้นประกอบด้วยอาคารหลายๆ อาคาร แต่ละอาคารจะมีห้องพักจำนวนหนึ่งให้นักท่องเที่ยวเข้าพักแรม ซึ่งอาคารที่พักเหล่านี้มักสร้างล้อมรอบบริเวณที่จัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาพักได้ใช้ร่วมกัน

9. สถานที่ตั้งแคมป์ หรือที่จอดรถคาราวาน เป็นที่พักแรมที่จัดบริการพื้นที่ไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยวที่ต้องการเช่าที่ตั้งกระโจม พักแรม หรือเช่าที่จอดรถคาราวาน

10. ห้องพักรวมพร้อมอาหารเช้า เป็นที่พักแรมที่เจ้าของบ้านมีห้องเหลือแบ่งให้บริการแก่นักเดินทาง โดยคิดค่าเช่ารวมกับอาหารเช้า แต่ไม่มีบริการอาหารมื้ออื่นๆ ซึ่งมีบริการหลายระดับทั้งที่ราคาถูก และราคาปานกลาง

11. เรือแบบบ้าน เป็นที่พักในเรือแบบบ้านที่ทำขึ้นเพื่อบริการนักท่องเที่ยว โดยเก็บค่าเช่า

12. โรงแรมแบบบูติก เป็นที่พักเน้นเอกลักษณ์เฉพาะ มีการให้บริการเป็นเลิศ ดังนั้นจึงมีอัตราให้บริการค่อนข้างสูง และเน้นลูกค้าที่มีความต้องการเฉพาะ

ในการแบ่งประเภทที่พัก จึงสามารถสรุปจากการวิเคราะห์ที่ได้ตั้งตาราง 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การจัดกลุ่มที่พักตามเกณฑ์ความหมายที่ใกล้เคียงกัน

ธุรกิจที่พักแรม	มีมาตรฐานที่พัก	สร้างขึ้นเฉพาะ	จะให้เช่าเป็นระยะเวลานาน	เจ้าของดัดแปลงเป็นที่พัก	ใกล้แหล่งท่องเที่ยว
โรงแรม	✓				
โมเต็ล		✓			
เกสต์เฮ้าส์				✓	✓
บ้านพักในหมู่บ้าน				✓	✓
บังกะโล					✓
ห้องชุด			✓		
หอพัก			✓		
หมู่บ้านตากอากาศ	✓				
สถานที่ตั้งแคมป์		✓			

ตารางที่ 1 การจัดกลุ่มที่พักตามเกณฑ์ความหมายที่ใกล้เคียงกัน (ต่อ)

ธุรกิจที่พักแรม	มี มาตรฐาน ที่พัก	สร้างขึ้น เฉพาะ	จะให้เช่า เป็นระยะ เวลานาน	เจ้าของ ดัดแปลง เป็นที่พัก	ใกล้แหล่ง ท่องเที่ยว
ห้องพักแรมพร้อมอาหารเช้า				✓	
เรือแบบบ้าน				✓	✓
โรงแรมแบบบูติก	✓				

การจัดแบ่งประเภทของที่พักแรมจะแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ในการจัดประเภท อาจขึ้นอยู่กับทำเลที่ตั้ง การเช่าพักอาศัย การบริหารงาน หรือขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ ดังนั้นในการจัดแบ่งประเภทของที่พักจึงไม่มีข้อยุติ

จากตารางสามารถวิเคราะห์และจัดแบ่งตามลักษณะกลุ่มต่าง ๆ เป็น 3 ประเภทตาม เฮนคิน (Henkin) ดังนี้

1. โรงแรมเพื่อการพาณิชย์ หรือโรงแรมแขกพักไม่ประจำ (Commercial or Transient Hotels) ที่พักประเภทนี้มีมากกว่าประเภทอื่น ๆ เพื่อความสะดวกในการติดต่อธุรกิจ โดยผู้ที่เข้าพักจะเป็นนักท่องเที่ยว นักธุรกิจ วัตถุประสงค์จะไม่ได้เข้าพักเป็นประจำ ที่พักประเภทนี้จะเป็นที่พักที่เป็นมาตรฐานแล้ว ได้แก่ โรงแรม โรงแรมแบบบูติก และหมู่บ้านตากอากาศ

2. โรงแรมแขกประจำ (Residential Hotels) มีวัตถุประสงค์ในการเข้าพักอาศัยอยู่ประจำ จึงจัดกลุ่มตามลักษณะที่พักในช่วงที่ยาวนานกว่า ได้แก่ หอพัก และห้องชุดหรืออพาร์ทเมนต์

3. โรงแรมรีสอร์ท (Resorts Hotel) ที่พักประเภทนี้จะตั้งอยู่ในบริเวณใกล้ชิดกับธรรมชาติได้แก่ เกสต์เฮาส์ เฟินชั้นหรือบอร์ดดิ้งเฮาส์ บ้านพักในหมู่บ้านหรือบ้านพักในฟาร์ม บังกะโลหรือกระท่อมหรือเรือนที่ศนาจร ห้องพักแรมพร้อมอาหารเช้า ห้องพักแรมพร้อมอาหารเช้าโมเต็ล และสถานที่ตั้งแคมป์หรือที่จอดรถคาราวาน

โฮสเทล

แนวคิดของที่พักโฮสเทลมาจาก ริชาร์ดชีร์แมน (Richard Schirrmann) โดยมีอาชีพเป็นครูและชื่นชอบการเดินทาง (McCulloch & Murray, 1997) โฮสเทลที่เป็นที่แรกแรกของโลกอยู่ที่ปราสาทอาลเตอนา (Altena) ประเทศเยอรมนี (Grassl & Heath, 1982) จุดเริ่มต้นมาจากการที่ชีร์แมนพานักเรียนออกไปทัศนศึกษาตามชนบท เพื่อศึกษาความสวยงามของธรรมชาติ ด้วยการเดินไกลด้วยทางเท้าเป็นเวลา 8 วัน และเขากับนักเรียนได้ถูกพายุในหุบเขาระหว่างเดินทาง จึงต้องเข้าพักในอาคารเรียนโดยการนำโต๊ะในห้องเรียนออกแล้วนำเตียงไปวาง นักเรียนก็สามารถนอนเป็นห้องพักรวมได้ ทำให้สามารถนอนพักได้หลาย ๆ คนในห้องเดียว (วรพันธุ์ คำล้ำไพบูลย์และจิตติพันธ์ ศรีสิกรณ, 2559) ในระหว่างที่ตีตพายุชีร์แมนได้มีความคิดว่า โรงเรียนทั่วประเทศของเยอรมันสามารถใช้ที่พักในช่วงวันหยุดได้เป็นอย่างดี (Schirrmann, 1913) ซึ่งต่อมาแนวคิดนี้ได้

พัฒนาเป็นที่พักแบบนอนรวมหรือโฮสเทลและในปัจจุบันนี้ลักษณะของที่พักประเภทโฮสเทลจึงเป็นที่พักเพื่อการท่องเที่ยวประเภทหนึ่ง และมีการปรับให้มีพื้นที่ส่วนกลางสำหรับใช้งานร่วมกันกับผู้อื่นที่เข้ามาพักในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง เป็นโครงสร้างที่พักอาศัยแบบมีการเรียนรู้ภายใต้การดูแลซึ่งประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกที่อยู่อาศัยส่วนกลางและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พักอาศัย (Lutalo, 2019) ในพื้นที่ใช้งานต่าง ๆ ร่วมกัน เช่น ห้องนอน ห้องน้ำ ห้องครัว ห้องพักผ่อนต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งในการเข้าพักโฮสเทลนี้จะมีราคาที่พักประหยัด และก่อให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ของนักท่องเที่ยวที่มาอาศัยอยู่ร่วมกัน เกิดการพูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในภาพรวมโฮสเทลจะมีส่วนประกอบ คือ 1) พื้นที่ที่สร้างรายได้ คือ พื้นที่ที่สามารถสร้างรายได้ให้กับโฮสเทล ได้แก่ ห้องพัก ห้องอาบน้ำรวม พื้นที่ส่วนกลาง เพื่อไว้รองรับให้กับนักท่องเที่ยวหรือนักเดินทาง 2) พื้นที่ที่ไม่สามารถสร้างรายได้ พื้นที่ที่ไม่สร้างรายได้ควรมีพื้นที่ไม่เกิน 30 - 40 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ทั้งหมด ประกอบด้วย ทางเดินในอาคาร และห้องทำงานต่าง ๆ รวมถึงทางหนี(วอร์พันธุ์ คล้ามไพบูลย์และจิตติพันธ์ ศรีกรสิกรณ, 2559) สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากนักท่องเที่ยวจะมีลักษณะท่องเที่ยวตามชุมชน ไม่ท่องเที่ยวกับคนหมู่มาก และชอบท่องเที่ยวบ่อย ๆ ที่สำคัญคือการใช้โซเชียลมีเดีย จากลักษณะดังกล่าวนี้มีส่วนสำคัญในการช่วยกระตุ้นให้ธุรกิจโฮสเทลเติบโต และได้รับความสนใจในการลงทุนในธุรกิจโฮสเทลในปัจจุบันนี้โฮสเทลมีการเติบโต และมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ซึ่งรูปแบบก็มีความหลากหลายนับตั้งแต่เป็นลักษณะของโรงแรม เซอร์วิสอพาร์ทเมนท์ ไปจนถึงเกสต์เฮ้าส์ และบ้านพักเยาวชน (ลัสนัน เลิศกุลประหยัด, 2561)

โฮสเทลเป็นที่พักรูปแบบหนึ่งที่ยังไม่มีการสร้างมาตรฐานเกิดขึ้น แต่มีผู้ประกอบการลงทุนในกิจการนี้เพิ่มมากขึ้น โฮสเทลมีองค์ประกอบหลายๆ อย่างที่สามารถกำหนดมาตรฐานได้ โดยพิจารณาจากมาตรฐานของที่พักเพื่อการท่องเที่ยวประเภทโรงแรมได้

ประเภทของโฮสเทล

การแบ่งประเภทของโฮสเทลสามารถแบ่งตามจุดประสงค์และลักษณะกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้(วอร์พันธุ์ คล้ามไพบูลย์และจิตติพันธ์ ศรีกรสิกรณ, 2559)

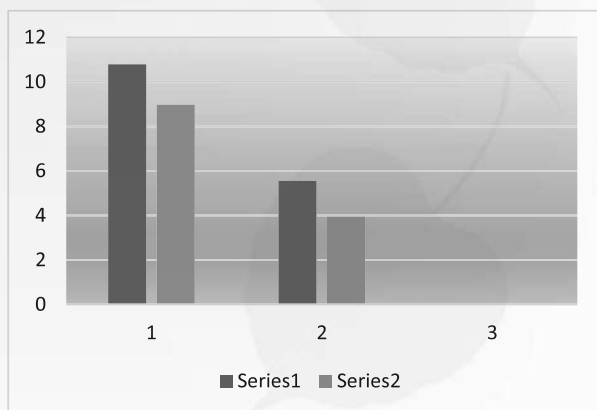
1. Hostelling International คือ โฮสเทลที่เป็นบ้านพักเยาวชนนานาชาติสร้างขึ้นมาเพื่อสนับสนุนให้คนเดินทางมีที่พักราคาประหยัด ซึ่งจะเปิดเป็นสถานที่พักเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มนักเรียน กลุ่มพ่อแม่ เป็นต้น หรือเป็นที่พักของนักท่องเที่ยวสะพายเป้ (คือกลุ่มคนที่ท่องเที่ยวอย่างอิสระโดยเอางบประมาณเป็นตัวตั้ง)

2. Independent Hostel คือ โฮสเทลที่เกิดจากการลงทุนทางธุรกิจเป็นหลัก เพื่อตอบสนองความต้องการที่พักราคาประหยัดให้กับนักท่องเที่ยวหรือนักเดินทาง ซึ่งโฮสเทลประเภทนี้จะเกิดขึ้นตามเมืองใหญ่

3. Boutique Hostel/ Design Hostel/ Luxury Hostel เป็นโฮสเทลที่เกิดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม และความต้องการของผู้ประกอบการเองที่อยากจะนำเสนอที่พักแบบใหม่ แต่ยังคงไว้ซึ่งความโดดเด่นของโฮสเทล

ข้อเสนอแนะ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญในการนำรายได้เข้าประเทศไทยจะเห็นได้จากการที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาในประเทศไทยในปี 2562 ในไตรมาส 1 (เดือนมกราคม – มีนาคม) จำนวน 10.79 ล้านคน และไตรมาส 2 (เดือนเมษายน – มิถุนายน) จำนวน 8.97 ล้านคน ซึ่งมีรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีมูลค่าถึง 5.56 และ 3.95 แสนล้านบาท และมีอัตราการเข้าพักของสถานพักแรมอยู่ที่ร้อยละ 70.79 (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562)

ภาพที่ 1 จำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากนักท่องเที่ยว

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). สถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทย ปี 2562.สืบค้นเมื่อ 28 มกราคม 2563, เว็บไซต์

https://www.mots.go.th/old/more_news.php?cid=527&filename=index

ประกอบกับโฮสเทลได้เข้ามามีบทบาทที่พัวพันการท่องเที่ยวของประเทศไทยมากขึ้น เนื่องจากพฤติกรรมนักท่องเที่ยวได้เปลี่ยนไป หนึ่งใน การเปลี่ยนแปลง คือมีนักท่องเที่ยวในช่วงอายุ 25-34 ปี จากประเทศต่าง ๆ เข้ามาในประเทศไทยประมาณร้อยละ 28 ของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมดจำนวน 38.3 ล้านคน ในปี 2561 มีอัตราเติบโตเฉลี่ยสะสมร้อยละ 12.5 ตั้งแต่ปี 2555 – 2560 (นลินทิพย์ เพิ่มภัทรสกุล, 2562) ซึ่งลักษณะของนักท่องเที่ยวในช่วงอายุ 25-34 ปี จะมีลักษณะท่องเที่ยวตามชุมชน ไม่ท่องเที่ยวกับคนหมู่มาก และชอบท่องเที่ยวบ่อย ๆ จากลักษณะดังกล่าวนี้มีส่วนสำคัญในการช่วยกระตุ้นให้ธุรกิจโฮสเทลเติบโต และได้รับความสนใจในการลงทุนของนักลงทุนชาวไทย โดยในปี 2018 มีจำนวนโฮสเทล 224 แห่งในประเทศไทย ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเมื่อปี 2015 จำนวน 41 แห่ง (วิทยาลัยดุสิตธานี, 2019) จำนวนโฮสเทลนี้เป็นจำนวนที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย และพบว่าใน 9 จังหวัดที่มีโฮสเทลมากที่สุดประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร สุราษฎร์ธานี เชียงใหม่ กระบี่ ภูเก็ต ชลบุรี เชียงราย ประจวบคีรีขันธ์ (หัวหิน) และแม่ฮ่องสอน ตามลำดับ (พูนศิริวิริยะเมตตา, 2562)

มาตรฐานโรงแรมในประเทศไทย เป็นระบบการให้คะแนนโรงแรมระดับประเทศแห่งเดียวในประเทศไทย และแสดงความสนใจอย่างมากถึงแม้ว่าจะมีโรงแรมจำนวนมากไม่ใช้ โดยมีมูลนิธิเพื่อมาตรฐานและการ

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวมีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานประกอบการที่พักเป็นส่วนหนึ่งของระบบการให้คะแนน เพื่อให้ให้ที่พักในประเทศไทยสนใจในมาตรฐานโรงแรม (Narangajavana and Hu, 2008)

ผลจากการวิจัยของเยี่ยมดาว ฌรจนะ และ โบ ฮู พบว่า โรงแรมหนึ่งดาวและสองดาว ขาดความสนใจในการมีส่วนร่วมในระบบการให้คะแนนโรงแรมในมาตรฐานโรงแรมในประเทศไทย แต่จะกำหนดเป้าหมายไปที่การตลาดของนักท่องเที่ยวที่มีงบประมาณอย่างจำกัด ซึ่งหากประเทศไทย ยังไม่มีการจัดทำมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวประเภทโฮสเทลเกิดขึ้น อาจจะทำให้การยกระดับประเทศไทยให้เป็นจุดหมายปลายทางของการเดินทางของนักท่องเที่ยวเชิงคุณภาพลดลง ทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวไม่มีความมั่นคงยั่งยืน และจะไม่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ส่งผลในด้านการท่องเที่ยวด้านอื่น ๆ ด้วย ซึ่งหากไม่มีการแก้ไข อาจจะทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น เกิดการเอาัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ไม่มีมาตรฐานที่เป็นรูปธรรม และไม่มีเกณฑ์ในการอ้างอิงเชื่อถือของโฮสเทลการนำตัวชี้วัดของมาตรฐานของโรงแรม และรีสอร์ทมาปรับให้เข้ากับโฮสเทลจะเกิดประโยชน์ให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยรวม เช่น เกิดการพัฒนาบุคลากร และ การศึกษาด้านโฮสเทลที่มีแนวทางชัดเจน เกิดเกณฑ์มาตรฐานในการคุ้มครองนักท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวยินดีจ่ายในแง่ของราคาในประเทศที่สงบสุขที่สุดในโลกสำหรับห้องโฮสเทลที่มีระดับความปลอดภัยที่สูงขึ้น Cró, Martins, Simões, & Calisto, 2019) และที่สำคัญคือการเป็นมาตรฐานของสากลอีกด้วย

ในการจะสร้างมาตรฐานของโฮสเทลนั้น จะต้องใช้องค์ประกอบในแต่ละหมวด เกณฑ์ และ ตัวชี้วัดของมาตรฐานโรงแรม และรีสอร์ทมาเป็นบรรทัดฐานในการสร้างมาตรฐาน จึงอาจจะสรุปองค์ประกอบที่เหมือนกันของโรงแรม และรีสอร์ทมาเป็นองค์ประกอบของโฮสเทลได้ดังนี้ (สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา, 2552)

1. ด้านสถานที่ตั้ง สภาพแวดล้อม สิ่งก่อสร้างทั่วไป ทางสัญจรซึ่งมาตรฐานนี้มีความจำเป็นสำหรับที่พัก เนื่องจากมาตรฐานด้านนี้จะเกี่ยวข้องกับความสะดวก ความปลอดภัย ของที่พักเป็นหลัก
2. ห้องพัก คือสถานที่ที่นักท่องเที่ยวใช้เวลาในการพักผ่อนในเวลากลางคืน และใช้อยู่ในห้องพักมากกว่าทุกที่ในที่พัก จึงต้องมีมาตรฐานที่เข้าพักแล้วมีความรู้สึกปลอดภัย สะอาด มีการระบายอากาศที่ดี ภายในห้องพัก มีเครื่องอำนวยความสะดวกตามระดับของที่พัก และมีอุปกรณ์เกี่ยวข้องกับการป้องกันเหตุกาณ์ต่าง ๆ เช่น เครื่องดับเพลิง เป็นต้น
3. ห้องอาหาร บริเวณประกอบอาหาร และที่รับประทานอาหารเนื่องจากอาหารเป็นปัจจัย 4 ที่ขาดเลยเสียไม่ได้ ซึ่งห้องอาหาร ต้องมีความสะอาด และแยกออกจากบริเวณห้องพักเพื่อไม่ให้รบกวนกับนักท่องเที่ยว
4. บุคลากรและการบริการ ที่พักทุกประเภท การบริการเป็นหัวใจที่สร้างความประทับใจให้นักท่องเที่ยว ซึ่งจะให้นักท่องเที่ยวมาใช้บริการที่พัก บุคลากรควรจะสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตัว บุคลิก มารยาท การสื่อสาร ความรวดเร็ว สิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่สร้างความแตกต่างให้กับที่พักอื่น ๆ ในการแข่งขัน

5. ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม ในด้านนี้จะเป็นการจัดการกับขยะมูลฝอย การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด ซึ่งเป็นสิ่งที่หน่วยงานต่าง ๆ ให้ความสำคัญในการรักษา และใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า

6. ระบบความปลอดภัยในพื้นที่ทั่วไป เนื่องจากเป็นกฎกระทรวง ในการกำหนดลักษณะอาคาร ประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

เนื่องจากในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ที่พักประเภทโฮสเทลได้เข้ามามีบทบาทและเป็นทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยวมากขึ้นในช่วงเดือน มกราคม - สิงหาคม 2562 ประเทศไทยรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติประมาณ 26 ล้านคน (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562) และจากสถิติตั้งแต่ปี 2552 - 2561 นักท่องเที่ยวอายุระหว่าง 25-34 ปี เป็นกลุ่มมาท่องเที่ยวมากที่สุด (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2562) และพฤติกรรมสำคัญของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ คือการท่องเที่ยวเป็นจุดประสงค์หลักในการใช้ชีวิต ให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างการทำงานและการพักผ่อน จึงมีพฤติกรรมที่จะเลือกเข้าพักในโฮสเทลมากกว่านักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น ๆ เนื่องจากโฮสเทลจะเป็นตัวเลือกที่สำคัญของที่พักราคาถูก ที่เดินทางท่องเที่ยวบ่อย แต่มีงบอยู่อย่างจำกัด (Economic Intelligence Center, 2562) และปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีผู้ประกอบการที่พักโฮสเทลเพิ่มขึ้น เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการลงทุนต่ำ ไม่มีคู่แข่งที่แข็งแกร่ง เพราะโฮสเทลจะแตกต่างกันด้วยความช่วยเหลือของการบริการลูกค้า ความสะอาด ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของนักท่องเที่ยวที่เข้าพัก (Kondrateva, 2019) โฮสเทลจึงต้องมีการพัฒนาและปรับกลยุทธ์เพื่อให้สามารถแข่งขันได้โดยโฮสเทลในหลายแห่งได้ปรับใช้พื้นที่ส่วนกลางก่อให้เกิดรายได้ เช่น ร้านอาหาร ร้านจักรยานแพคเกจทัวร์ สอนทำอาหารเป็นต้น เพื่อให้เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม โดยทาง Hostelworld group เป็นผู้ให้บริการจองโฮสเทลออนไลน์ ระบุว่าผู้เข้าพักโฮสเทล มากกว่า 70% เป็นกลุ่มอายุระหว่าง 25-34 ปี (นลินทิพย์เพิ่มภัทรสกุล, 2562) โดยลักษณะของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะนิยมท่องเที่ยวตามชุมชนเพื่อมองหาประสบการณ์ที่แปลกใหม่ หากความท้าทาย ชอบท่องเที่ยวคนเดียว (Solo traveler) ทำให้โฮสเทลควรจะทำธุรกิจที่ต่อยอดให้กับผู้ประกอบการ คือ (Economic Intelligence Center, 2562)

1. กลุ่มลูกค้าที่ชัดเจน (Niche) การที่มีกลุ่มลูกค้าที่ชัดเจนจะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ เพราะกลุ่มลูกค้าจะมีความต้องการที่แตกต่างกัน

2. ประสบการณ์การเข้าพักของนักท่องเที่ยว เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโฮสเทลต้องการมองหาประสบการณ์ในการเข้าพัก การสื่อสารกับผู้เข้าพักจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด การสื่อสารสามารถทำได้โดยพนักงานที่สามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วัฒนธรรม สังคม หรือจัดกิจกรรมต่าง ๆ กับชุมชน

3. การทำให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจใน ผู้ประกอบการควรกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวบอกต่อความรู้สึกดี และประสบการณ์ระหว่างการเข้าพัก เนื่องจากมีเทคโนโลยีการสื่อสารโดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต จึงสามารถแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถรับรู้ถึงบริการโฮสเทลในแต่ละแห่งได้

บทสรุป

ใน 10 ปีที่ผ่านมา ธุรกิจโฮสเทลได้เข้ามามีส่วนสำคัญสำหรับการท่องเที่ยวไทยมากขึ้นเนื่องจากการท่องเที่ยวในราคาประหยัดและที่พักราคาประหยัด ได้มีการขยายตัวไปอย่างรวดเร็วเป็นวงกว้าง และหากทางภาครัฐยังไม่มีการสร้างมาตรฐานที่พักประเภทโฮสเทลจะขีดความสามารถด้านการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ลดลง เพราะมาตรฐานที่พักเป็นหนึ่งในมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว และเป็นแนวทางในการยกระดับให้เป็นจุดหมายของการเดินทางของนักท่องเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความน่าเชื่อถือ สามารถส่งมอบบริการที่ดีและมีคุณภาพ เพิ่มมูลค่าของสินค้าและบริการ การบริหารโฮสเทลให้มีประสิทธิภาพ ลดการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็น นำไปสู่การเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวหากโฮสเทลได้มีมาตรฐานขึ้นมากจะเป็นประโยชน์ทั้งผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยวที่เข้าพัก ทั้งในด้านการกระตุ้นให้นานาชาติยอมรับ และเชื่อมั่นในธุรกิจโฮสเทลในประเทศไทยตระหนักถึงการรับรองมาตรฐานโฮสเทล เพื่อให้เกิดการยกระดับมาตรฐานโฮสเทลไทยให้สู่ในระดับสากล

บรรณานุกรม

- กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2557). *มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว (เล่มที่ 2) ประเภทโรงแรม ระดับ 1-4 ดาว*. กรุงเทพฯ: องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์.
- กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2557). *มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว (เล่มที่ 2) ประเภทสถานพักตากอากาศ (รีสอร์ต)*. กรุงเทพฯ: องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์.
- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). *สถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทย ปี 2562* สืบค้นเมื่อ 28 มกราคม 2563, เว็บไซต์ https://www.mots.go.th/old/more_news.php?cid=527&filename=index
- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). *รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยวฉบับที่ 1 ปี 2562* สืบค้นเมื่อ 28 มกราคม 2563, เว็บไซต์ https://www.mots.go.th/download/article/article_20191025094442.pdf
- พิมพ์ลภัส ญ.วิชัย. (2559). *ส่วนประสมทางการตลาดบริการและการบริหารประสบการณ์ของลูกค้าที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจและความภักดีของลูกค้ากลุ่มโรงแรมแกรนด์เซ็นเตอร์พอยต์*. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พุดดี สิริวัชรเมธตา. (2561, 4 ตุลาคม). โฮสเทลยิ่งเยอะปรับตัวอย่างไรให้ยืนหนึ่งในใจขาเที่ยว. *บิสเนสทูเดย์*. สืบค้นเมื่อ 22 มกราคม 2563, เว็บไซต์ <https://businesstoday.co/featured/04/10/2019/%E0%B9%82%E0%B8%AE%E0%B8%A%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A5/>

- ไม่ปรากฏชื่อผู้เขียนบทความ. (2561, 24 เมษายน). โรงแรมไทยติดอันดับ 4 ในเอเชียที่นักท่องเที่ยวต้องการเข้าพักมากที่สุด. *ฐานเศรษฐกิจ*. สืบค้นเมื่อ 30 มกราคม 2563, เว็บไซต์ <https://www.thansettakij.com/content/277088>
- นลินทิพย์ เพิ่มภัทรสกุล. (2562, 4 ตุลาคม). Hostel ต้องปรับตัวอย่างไรให้ชนะใจนักท่องเที่ยว. *ประชาชาติธุรกิจ*. สืบค้นเมื่อ 28 มกราคม 2563, เว็บไซต์ <https://marketeeronline.co/archives/125216>
- ลำสัน เลิศกุลประหยัด. (2561). พฤติกรรมและแรงจูงใจสำหรับการเข้าพักที่โฮสเทล ในกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี*, 13(1), 7-22.
- วิทยาลัยดุสิตธานี. (2019). *ประเทศไทยตอนนี้มีโรงแรมแต่ละประเภทจำนวนเท่าไร*. สืบค้นเมื่อ 26 มกราคม 2563, เว็บไซต์ <https://dtc.ac.th/blog/>
- วรพันธุ์ คล้ามไพบูลย์และ จิตติพันธ์ ศรีกสิกรรม. (2559). *The Hostel Bible*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชูเปอร์กรีนสตูดิโอ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรื. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560 - 2564*. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2563, เว็บไซต์ http://www.nesdb.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422
- สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา. (2552). *มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว*. สืบค้นเมื่อ 24 มกราคม 2563, เว็บไซต์ https://www.dot.go.th/storage/06_01_2019/OGcnqXls1IAtil0F0lccYaU2G115RDtYAVo71JqM.pdf
- สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา. (2552). *มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว (โรงแรม/รีสอร์ท/เซอร์วิส อพาร์ทเมนต์/เกสต์เฮาส์)*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2562). *จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาประเทศไทย จำแนกตามสัญชาติ พ.ศ. 2552 - 2561*. สืบค้นเมื่อ 29 มกราคม 2563, เว็บไซต์ <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/17.aspx>
- Economic Intelligence Center. (2562, 4 ตุลาคม). *แนะนำธุรกิจ Hostel ต้องปรับตัวอย่างไรให้ชนะใจนักท่องเที่ยว*. สืบค้นเมื่อ 7 ตุลาคม 2563, เว็บไซต์ <https://cheechongruay.smartsme.co.th/content/24980#>
- Bhatia, A. (1983). *Tourism Development, Principles and Practices*. New Delhi: Sterling Publishers.
- Cró, S., Martins, M., Simões, J., & Calisto, L. (2019). Effect of security on hostels' price premiums: a hedonic pricing approach. *Cornell Hospitality Quarterly*, 60(2), 150-158.

- Dickens, L. (2017). *World's 10 Best Destinations To Travel Alone*. Retrieved from <https://www.lifehack.org/articles/lifestyle/worlds-10-best-destinations-travelalone.html>
- Grassl, A. M., & Heath, G. (1982). *The Magic Triangle: A short history of the world youth hostel movement*. Internat. Youth Hostel Federation.
- Henkin, T. C. (1979). *Modern hotel and motel management*. London: Cassell.
- Kondrateva, E. (2019). *Business plan for a hostel in Thailand*. Retrieved from <https://www.theseus.fi/handle/10024/172136>
- Lutalo, A. (2019). *Factors influencing students' choice of hostel Accommodation*. Doctoral dissertation. Makerere University.
- McCulloch, J. E., & Murray, J. (1997). *Beds, boots and backpacks: the story of YHA in Australia*. Playright Publishing.
- Narangajavana, Y., & Hu, B. (2008). The relationship between the hotel rating system, service quality improvement, and hotel performance changes: A canonical analysis of hotels in Thailand. *Journal of quality assurance in hospitality & tourism*, 9(1), 34-56.
- Schirrmann, R. (1913). *Deutsche Jugendherbergen*. *Kolnische Zeitung*. K oln.